19/07/2021

Τα θλιβερά πανηγύρια Ερντογάν να λειτουργήσουν αφυπνιστικά…

/ Γνώμες

Του Μάξιμου Χαρακόπουλου

Η φετινή τραγική επέτειος της 20ης Ιουλίου, της ημέρας που πριν από 47 έτη, ο τουρκικός στρατός εισέβαλε στην Κύπρο, βοηθούντων των προδοτικών ενεργειών εκ μέρους της χούντας, καταλαμβάνοντας το 40% του εδάφους της Μεγαλονήσου, έχει πάρει μια νέα, δραματικότερη, διάσταση. Ο Ερντογάν και η ισλαμιστική πολιτική ηγεσία της Τουρκίας μετατρέπουν το γεγονός αυτό σε αφορμή για την εμπέδωση στο εσωτερικό της χώρας και στη διεθνή κοινότητα, της εικόνας της υπό συγκρότηση νέας οθωμανικής αυτοκρατορίας.

Η Άγκυρα, χωρίς ενδοιασμούς και αδιαφορώντας παντελώς για το διεθνές δίκαιο, ζητά επιτακτικά την ανακήρυξη δύο κρατών στο μαρτυρικό νησί. Το αίτημα αυτό συνοδεύεται από προκλητικές ενέργειες που δεν αφήνουν αμφιβολία για τις τουρκικές προθέσεις.

Οι Τούρκοι ανοίγουν την περίκλειστη πόλη **της Αμμοχώστου** με στόχο τον παράνομο εποικισμό της. Ταυτόχρονα, πέραν του υφιστάμενου κατοχικού στρατού, η Άγκυρα δημιουργεί νέες στρατιωτικές δομές, οι οποίες δεν θα απειλούν μόνον την Κυπριακή Δημοκρατία αλλά, ουσιαστικά ολόκληρη την Ανατολική Μεσόγειο, συμπεριλαμβανομένου του Ισραήλ. Ο Τούρκος πρόεδρος θα εγκαινιάσει, κατά την παράνομη επίσκεψή του στα κατεχόμενα, την πολεμική ναυτική βάση στο Μπογάζι και ένα αεροδρόμιο στην περιοχή του κατεχόμενου Λευκόνοικου για τα περιβόητα τουρκικά drones, τα οποία έδρασαν στη Συρία, στη Λιβύη και στο Ναγκόρνο Καραμπάχ.

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι η ατμόσφαιρα που έχει δημιουργηθεί για το Κυπριακό είναι ιδιαίτερα βαριά. Η απροκάλυπτη τουρκική επιθετικότητα δεν αφήνει πολλά περιθώρια αισιοδοξίας. Η ελληνοκυπριακή πλευρά δεν μπορεί να «αυτοκτονήσει» συζητώντας τη λύση των δύο κρατών, νομιμοποιώντας την εισβολή, κατοχή και διχοτόμηση του νησιού. Η αντίδραση απέναντι στις ενέργειες του νέου Αττίλα πρέπει να είναι τέτοια που να προκαλέσει διπλωματικό κόστος στην Άγκυρα. Κι αυτό να γίνει αντιληπτό και σε όσους παράγοντες της διεθνούς κοινότητας ανέχονται την τουρκική προκλητικότητα. Γιατί, δυστυχώς, κάποιες πλευρές φαίνεται να κρατούν «ίσες αποστάσεις» μεταξύ του θύτη και του θύματος, προσφέροντας φύλλο συκής στην Τουρκία.
Η λογική, του «λύση να ‘ναι κι ό,τι να ‘ναι» οδηγεί μόνον σε καταστροφικές συνέπειες, και στην ουσία στον έλεγχο ολόκληρης της Κύπρου από την Άγκυρα, μέσα από τα συνομοσπονδιακά σχήματα που προωθούνται, στο όνομα της αποτροπής της οριστικής διχοτόμησης.

Είναι αλήθεια ότι στο παρελθόν, υπό τη σκιά του ανεκπλήρωτου πόθου της Ένωσης της Κύπρου με την Ελλάδα, πράγματι, χάθηκαν ευκαιρίες για μια ευνοϊκότερη λύση του προβλήματος, που θα εξασφάλιζε τη δυνατότητα συνύπαρξης Ελληνοκυπρίων και Τουρκοκυπρίων σε ένα κράτος, με πολιτική ισότητα και ευημερία για όλους τους κατοίκους. Τώρα, όμως, δεν μιλούμε για το παρελθόν. Μιλούμε για το παρόν, στο οποίο η Τουρκία έχει ξεδιπλώσει μια πρωτοφανή επιθετική ατζέντα σε όλα τα μέτωπα, και εκδηλώνει φιλοδοξίες που ξεπερνούν το μπόι της. Πρόκειται για χώρα που δεν σέβεται στο ελάχιστο το διεθνές δίκαιο, και έχει αναγάγει το δίκαιο της ισχύος σε υπέρτατη αξία,

μετατρεπόμενη σε ταραξία του διεθνούς συστήματος. Το θράσος με το οποίο, όμως, κινείται συνιστά ταυτόχρονα και την μεγάλη της αδυναμία. Γιατί αυτό εντέλει οδηγεί σε ισχυρές αντισυσπειρώσεις εναντίον της, λόγω της απειλής που ενσαρκώνει. Ως εκ τούτου, ο ελληνισμός, Ελλάδα και Κύπρος μαζί, δεν είναι μόνος του. Έχει συμμάχους, έχει στηρίγματα στον διεθνή παράγοντα, και μπορεί να διεκδικήσει τα δίκαιά του απέναντι σε όσους τα αμφισβητούν. Προϋπόθεση γι' αυτό είναι η διατήρηση αρραγούς εσωτερικού μετώπου, εθνικής ενότητας, και αγαστής συνεργασίας Αθήνας-Λευκωσίας, για να υπερνικηθούν όλες οι τουρκικές επιβουλές. Όλοι πρέπει να στοιχηθούμε πίσω από τις «κόκκινες γραμμές» που είναι οι προϋποθέσεις μιας βιώσιμης λύσης: εφαρμογή των σχετικών ψηφισμάτων του ΟΗΕ, αποχώρηση των κατοχικών στρατευμάτων και απάλειψη κάθε ξένης στρατιωτικής παρουσίας στο νησί, κατάργηση του αναχρονιστικού θεσμού των εγγυήσεων, απόλυτη ισχύ σε όλη την επικράτεια της Δημοκρατίας του ευρωπαϊκού κεκτημένου, χωρίς ρατσιστικές διακρίσεις και σκανδαλώδη προνόμια, εκμετάλλευση του φυσικού πλούτου από την ίδια την Κυπριακή Δημοκρατία, προς το συμφέρον όλων των Κυπρίων.

Ας ελπίσουμε ότι, τα θλιβερά πανηγύρια Ερντογάν για την επέτειο του Αττίλα στην Κύπρο, μπορούν, εντέλει, να λειτουργήσουν αφυπνιστικά για την διεθνή κοινότητα για το τι πραγματικά επιδιώκει η Τουρκία στην Κύπρο, και τι μπορεί να σημαίνει μια «κακή λύση» του Κυπριακού για την Ανατολική Μεσόγειο και την ίδια την ΕΕ.

Ο Μάξιμος Χαρακόπουλος είναι Γενικός Γραμματέας της Διακοινοβουλευτικής Συνέλευσης Ορθοδοξίας, βουλευτής Λαρίσης της Νέας Δημοκρατίας, πρώην υπουργός.